

Éves jelentés családunk makrogazdasági helyzetéről

HUDY ÁRPÁD tárcája

Anemzetközi gyakorlatnak megfelelően statisztikusaink – a feleségem meg én – elkészítették családunk múlt évi gazdasági teljesítményének mérlegét és az idei, várható folyamatok előrejelzését.

Küladósságunk jelentősen csökkent: megadtuk a sógornak kamatostul a fél dísznó árát, amellyel még a hentesváltás óta tartoztunk neki. Vett is belőle egy kisebb mangalica-kondát. A belső adósságunk szintén kedvezően alakult: a feleségem, könyvek között, végre elengedte az udvarlás idején kissé elhamarkodottan megígért velencei utat, a kislányunk pedig hosszas meggyőzés után lemondott a digitális terráriumról. Cserébe viszont én is elengedtem őket egy bevásárlóközpontba nézelődni.

A beruházással aránylag jól állunk, a becipőzéssel szintén, bár egy egérfamília – orvul megbújva az árnyékgazdaságban – elfogyasztotta a garázsban tartott tartalék fekete lábbelim tetemes részét. Sürgősen be kell töltenünk néhai kandúrunk megüresedett posztját, pályázatot írunk ki a környékbeli gazdátlan macskáknak. A fényképes CV mellett be kell mutatniuk, hogy eddig hány rágcsálót tettek ártalmatlanná környezetbarát módszerekkel és az állati jogok betartásával.

A sztyeppei olajembargó csak részben érintett bennünket, mert zsírral főzünk, de a fűnyíró kenőanyaga elfogyott. Amúgy megindultunk az energetikai önellátás rögös, de annál ígéretesebb útján: kislányunk például már maga állítja elő biciklizés közben az út megvilágításához szükséges árammennyiséget, sőt, annál is többet. A feleséget egyelőre dunsztosüvegekben tároljuk, a nehéz időkre. A nap- és szélenergia hasznosítására

feleségem talált ki egy igen elmés eljárást: mosás után kiteszi az udvarra száradni a ruhákat! Én sem tétlenkedtem, bevezettem a padlófűtést. A régi, szüette deszkák, melyeket tavaly szedtünk fel a nagyszobából, remekül égne a sparheltben.

Családunk gazdasági szakértői – a feleségem meg én – elkészítették az évi előrejelzéseket is. Eszerint gazdaságunk az első negyedévben mintegy 1,25 méterrel növekedni fog, kibővítjük ugyanis a tyúkólat. Igaz, lakói nincsenek, de sosem lehet tudni. A csatornaellátásunkban azonban továbbra is visszaesés várható – hiába igazítom meg időnként azt a laza darabot az ereszen, mindig visszaesik. Biztosan nem lesz viszont veszteséges idén a krumplitermesztésünk, ugyanis nem ültetünk.

Ma tárgyaltam a Menetközi Vasutasalap helyi utazó nagykövetével, Hochzins úrral és a Virágbank képviselőjével, Usura asszonnyal. Előnyös feltételekkel hajlandók finanszírozni a gyerekek iskolai uzsonnáját, a napi száraz zsömle lejárt szavatosságú margarinnal és műanyag paradicsommal nem kerül többbe, mint egy disznótoros vacsora. Cserébe naponta háromszor jelentést kell küldenünk a birtokunkban lévő pénztárcák tartalmáról, és egy megbízott jelenlétében kifordítanunk a zsebeinket, a belsőket is.

Mindent egybevetve úgy látják elemzőink – a feleségem meg én –, hogy egy újabb átlagos év elé nézünk: valamivel rosszabb lesz, mint az előző, de némileg jobb, mint a következő.

